

Протокол

№

гр. София, 10.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **5600** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 13,46 часа:

ИЩЦАТА Р. С. Г. – редовно призована, се представлява от адв. Н. и адв. Г., с приложено пълномощно при предходното гледане на делото в АССГ. Явява се и законният представител на ищцата – З. Р. Н..

ОТВЕТНИКЪТ – ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „БОРБА С ОРГАНИЗИРАНАТА ПРЕСТЪПНОСТ“, МВР – редовно призован, се представлява от гл. юриск. Л. П., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР – ГР. Б. – редовно призован, не изпраща представител за участие в производството по делото.

СГП – редовно призована, се представлява от прокурор Кирил Димитров.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА, че делото е за втори път пред настоящата инстанция, след като с решение № 7378/12.6.2020 г. по адм. дело № 12571/2019 г. по описа на ВАС, III отделение, е отменено постановеното решение № 3733/2019 г. по адм. д. 9622/2018 г. по описа на АССГ. Делото е върнато за ново разглеждане на друг състав на съда, с ново указание.

ДОКЛАДВА исковата молба и материалите, събрани в хода на предходното

производство пред АССГ, както и пред ВАС.

ДОКЛАДВА молба уточнение на ищцата от 3.8.2020 г.

ДОКЛАДВА отговор на ответника Главна дирекция Б. от 30.10.2020 г.

ДОКЛАДВА отговор на ответника Областна дирекция на МВР – Б., от 12.11.2020 г.

ДОКЛАДВА молба становище на ищцата от 23.12.2020 г. с направени доказателствени искания и изразено становище по двата отговора на ответниците.

ДОКЛАДВА разпореждане на съда от 26.11.2020 г.- посочен е предметът на производството, конституирани са страните, разпределена е доказателствената тежест, дадени са съответните указания във връзка с нея.

Адв. Г.: Поддържам исковата молба, както и уточнението от 3.8.2020 г. Оспорвам отговорите, за което сме изразили писмено становище от 23.12.2020 г. Поддържам доказателствените ни искания и водим допуснатите ни трима свидетели. Нямам доказателствени искания, няма да соча други доказателства.

Ю.. П.: Оспорвам исковата молба. Поддържам отговора. Да се приемат представените доказателства до този момент в първото производство. Да се изслушат свидетелите. Нямам доказателствени искания, няма да соча доказателства.

Прокурорът: Нямам доказателствени искания.

По доказателствата

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото като доказателства документите, събрани в хода на предходното производство в АССГ и ВАС.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на допуснатите свидетели.

СНЕМА самоличността на свидетелите, както следва:

С. Р. П., на 40 години, български гражданин, неосъждана, сестра съм на З. и леля на Р..

Елен Е. М., на 29 години, български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните.

Р. Г. Н., 58 години, български гражданин, неосъждана, З. ми е дъщеря, Р. ми е внучка.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕЖДАВА свидетелите за наказателната отговорност, която носят съгласно чл. 290, ал. 1 от НК за лъжесвидетелстване.

В залата остана свидетелката Р. Г. Н..

Останалите свидетели се изведоха от залата.

На въпроси на адв. Г. свидетелката Н. разказа:

Бяхме на почивка в П. на 27.6.2018 г. с внучката Р., която тогава беше на 6 години, и дъщеря ми З.. Разхождахме се в града, минавахме покрай районното. Отвън имаше няколко души – полицаи и цивилни. Двама от тях дойдоха към нас. Поискаха ни личните карти. Провериха ни ги, върнаха ни ги и си тръгнахме. След нас обаче се провикна един униформен и каза да се върнем. Върнахме се. Вкараха ни в районното. Взеха ни чантите, ключове и телефони. Попитахме защо сме там. Отговориха, че нищо не могат да ни кажат. Повече от 5 часа стояхме там. И трите бяхме в районното. Мина се време, когато дойдоха двама полицаи и вкараха дъщеря ми в друга стая. Детето започна да плаче. Отново ни казаха, че нищо не могат да ни обяснят. Дъщеря

ми стоя доста време, преди да я изкарат в коридора. Изкараха и нас. Върнаха ни и чантите, но ни бяха взели всичките пари. Качиха дъщеря ми в полицейска кола и казаха, че отиват в квартирата ни да огледат. Бяхме с личен автомобил. Когато стигнахме с детето, те вече бяха там. Дъщеря ми ни даде ключа от квартирата. Полицаяте ми казаха, че ще карат дъщеря ми в С.. Детето продължаваше да плаче, но отново не ни обясниха нищо, не ни разрешиха да се обадим дори на адвокат. Обадих се на голямата си дъщеря. Тя ми каза на другия ден, че пускат З. и ще дойде да ни вземе. Тя ни взе от П.. Прибрахме се, но детето вече имаше проблеми. Нощем плачеше, будеше се, не искаше да излиза навън да играе, като видеше полицаи, бягаше. Наложих се да търсим медицинска помощ. Дъщерята я водеше доста време на психолог. Детето беше травмирано. Нямам никакъв документ, че сме престояли там и защо изобщо сме били там. В районното не ни обясниха защо сме там и не можах да ни дам отговор защо сме там. Просто ни вкараха вътре и ни казаха: „Ще чакате тук, докато не дойдат наши колеги“. Помолих за чаша вода за мен. Казаха, че ще попитат дали може да донесат, но така и не се върнаха.

На въпроси на юристик. П. свидетелката отговори: След 16,00 часа беше, когато минахме покрай районното. Пуснаха ни към 22,00 часа. По време на престоя дъщеря ми беше известно време с нас. След това я заведоха в друга стая. Нямахме възможност да обменим нито дума, не разрешиха и на детето да отиде при майка си дори за секунда.

На въпрос на прокурора: Взеха ми документите в една кабинка и направо ни вкараха в една стая.

Поради изчерпване на въпросите СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетелката и тя напусна залата.

В залата се въведе свидетелката С. Р. П..

На въпроси на адв. Г. свидетелката П. разказа:

В края на м. юни 2018 г. заминах на почивка – майка ми сестра ми З., майката на Р. и племенницата ми Р.. Отидох в П.. Чувахме се всеки ден – сутрин и вечер. На третия ден, към 17,00 часа те обаче не ми вдигнаха телефона. Звънях на майка ми и на сестра ми. Никой не ми вдигна. Към 22,00 часа говорих с майка, а след около час от телефона на майка ми звънна детето с думите: „Лельо, не знам какво става, някакви мъже...“, и телефонът изключи. Накрая майка ми върна обаждането и ми каза, че са били заключени в районното на П.. Каза, че сестра ми ще я върнат в С.. Беше притеснена, малката плачеше. Отидох при баща ми, където те живеят в С.. Там обаче пред вратата ме посрещнаха от Б.. Останах в С.. Не знаех сестра ми къде е. Нея я пуснаха на другия ден и тя се върна обратно в П. да прибере майка си и дъщеря си. Аз също отидох в П., защото малката плачеше. Те не се прибраха веднага в С.. След като сестра ми се върна при тях, останаха още една седмица в П. и аз отидох при тях. Детето беше много изплашено. Все ме питаше: „...какви бяха тези мъже, защо взеха мама...“. След този случай малката започна да не иска да стои сама в стаята. Нощно време – понякога спи при мен – плачеше, дори два-три пъти се напишка в леглото. Водихме я на лекар, на психолог. Дори и в момента понякога се притеснява, но по принцип не иска да стои сама. Искане да бъде с майка си.

На въпрос на прокурора: Сестра ми се казва З. Р. Н.. Доколкото знам, няма заповед за задържане. Беше задържана в П.. А в С. я прибрах от Б., на „Ц. шосе“.

Поради изчерпване на въпросите СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетелката и тя напусна залата.

В залата се въведе свидетелката Елен Е. М..

На въпроси на адв. Г. свидетелката разказа:

Приятелка съм на майката, на З.. Поддържаме много близки отношения. Знам, че беше задържана през лятото на 2018 г., през юни. Познавам детето и цялото семейство. След случая на морето детето посещаваше психолог, мисля, че повече от година. Знам го от майката. Документи не съм виждала. Как се е развивал процесът, не знам. Била съм свидетел на уплахата на детето. Беше 2 месеца след случая, в края на лятото. Пиехме кафе. Детето си играеше при нас. На шега двама преминаващи наблизко полицаи казаха: „За това дете ли ни се обадихте, да си го водим с нас?“. След думите на полицаите обаче тя започна да плаче, да се гушка в майка си и да пита дали пак ще я вземат. Имаше и други случаи, в парка, покрай районното в парка на „Д.“. Тя се плаши при вида на полицаите, държи ръката на майка си и категорично не искаше да мърда без майка си.

Поради изчерпване на въпросите СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетелката и тя напусна залата.

Страните (поотделно): Нямаме доказателствени искания, няма да сочим други доказателства.

Като взе предвид становището на страните, че няма да сочат други доказателства, и като счете делото за изяснено от фактическа страна,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. Г.: Моля да уважите иска така, както е предявен. В случай че не уважите иска спрямо ГДБОП, то моля да уважите иска спрямо втория ответник ОДМВР-Б...

Моля да ни присъдите разноски в размер на държавната такса. Адвокатски хонорар не претендираме. Представям списък.

Моля да ни дадете възможност за представяне на писмени бележки по съществото на спора.

Ю.. П.: Моля да отхвърлите иска спрямо ГДБОП. Установи се, че самите служители на ГДБОП и действията по задържането на майката и спрямо детето не са от страна на ГДБОП. В случай, че приемете ГДБОП като легитимна страна, моля да отхвърлите изцяло иска, тъй като не се установява вредите които се твърдят от ищцата да са причинени от действия на служители на ГДБОП. В случай че приемете иска за основателен моля да намалите и размера на иска, считам го за прекалено завишен. Не претендирам разноски.

Прокурорът: Моля да отхвърлите и двата иска. З. е била задържана на основание на ЗМВР и няма данни задържането да е продължило повече от 24 часа. Това е направено на валидно правно основание. Алтернативният иск пък не е доказан. По делото не е приложен документ от полицейското управление в П. към ОД на МВР – Б.. Дори не е направено доказателствено искане в тази насока. Може би ищците е трябвало да изискат официална справка от управлението за задържането на Р., времето и мястото на въдворяването ѝ и фактическо основание за това. Такива факти по делото няма.

СЪДЪТ ДАВА 7-дневен срок на страните за представяне на писмена защита.
ПРИЛАГА списъка с разноси по делото и ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С
РЕШЕНИЕ В СРОК.

Съдебното заседание приключи в 14,28 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: